

El sol del futur

El 5 de novembre de 2018 es va produir l'enfonsament de dos vells immobles situats a la rue d'Aubagne, al centre de Marsella. La tragèdia va provocar vuit morts i va crear una veritable commoció política a la ciutat. Michelle Rubirola, una metgessa que havia sigut antiga militant comunista, va encapçalar a les eleccions municipals una coalició de caràcter ecologista que va provocar que fos la primera dona a accedir a l'alcaldia i que representés el retorn de l'esquerra al govern de Marsella després d'uns quants anys de domini de la dreta. Per motius personals de salut, Rubirola va haver de deixar el càrrec després d'exercir sis mesos com a alcaldessa.

El cineasta Robert Guédiguian, que ha rodat una part de la seva filmografia al barri popular marsellès de l'Estaque i que entre els anys 1968 i 1979 va ser militant del Partit Comunista, decideix inspirar-se en aquests fets reals per convertir *Que la fiesta continúe* en una reflexió crepuscular amb rerefons optimista sobre les esperances de l'Esquerra en un moment fosc de la història de França. Estrenada la tardor passada, al mateix temps que *El sol del futuro* de Nanni Moretti i *Perfect Days* de Wim Wenders, sembla apuntar-se a un model de cinema reflexiu que aposta per certa idea de futur en un moment en què semblen haver-se tancat unes quantes portes a l'esperança. Ara s'estrena a casa nostra després del triomf del front d'esquerres a les darreres eleccions legislatives franceses. Aquest fet fa que la pel·lícula esdevingui marcadament actual i es converteixi en un cant sobre la unitat col·lectiva i l'esperança.

Que la fiesta continúe té com a protagonista una madura infermera anomenada Rosa -Ariane Ascaride, convertida en alter ego de Michelle Rubirola- que de manera sorprenent se li demana que es converteixi en cap de llista d'una coalició d'esquerres per les eleccions municipals. Rosa coneix els barris populars, ha lluitat contra les males condicions de la sanitat i ha creat una clara empatia amb els més febles d'una societat en crisi permanent. Rosa accepta el compromís encara que se sent cansada, és vídua, està a punt de jubilar-se, però, sobretot, sent sobre ella el pes dels somnis trencats. Afortunadament, la Rosa està ben atesa i sent un cert escalf en el seu entorn. Hi ha els seus fills, que porten dins d'ells la defensa de la nació armènia de la qual la família és originària. Hi ha la seva nora, l'Alice, que lluita pels que queden enrere a través de l'art. Hi ha el seu germà, un home generós que enyora les velles lluites, i els seus joves col·legues de l'hospital, que oscil·len entre la bondat i la desil·lusió. Entre aquests personatges també

QUE LA FIESTA CONTINÚE

Et la fête continue!

França, 2023

Direcció: Robert Guédiguian

Guió: Robert Guédiguian, Serge Valletti

Intèrprets: Ariane Ascaride, Jean-Pierre Darroussin, Lola Naymark, Robinson Stévenin

Durada: 106 min

Gènere: comèdia dramàtica

Idioma: francès

Subtítols: castellà

Data d'estrena:

26/07/2024

hi ha Henri, un home madur que té una llibreria, que començarà a establir una relació amorosa que l'ajuda a percebre el món d'una altra manera.

Robert Guédiguian torna a *Que la fiesta continúe* al seu món particular i als seus actors de sempre, encara que el pes del pas del temps marca les conductes i converteix la pel·lícula en una mena de cant crepuscular sobre la resistència de certes formes de vida populars. En el rerefons del relat comencen a aparèixer alguns dels temes claus del present. L'enfonsament dels edificis de la rue d'Aubagne porta cap a la reflexió sobre l'habitatge i l'especulació immobiliària, la situació de Rosa en la seva feina serveix per introduir una reflexió sobre el desgast de la sanitat pública i la visita als barris obrers serveix per parlar de l'emigració i les transformacions socials de la vida marsellesa. L'origen armeni de Robert Guédiguian li obre una porta a parlar de la memòria històrica i de la situació d'un país que ha patit un genocidi. Tot aquesta allau de temes acaba confluint en una clara preocupació pel futur de l'esquerra i la importància de la implicació política. De quina manera la lluita per la conquesta de la felicitat personal pot anar acompanyada pel compromís per la millora de la vida col·lectiva? És possible continuar lluitant en una Europa amenaçada per la pujada de l'extrema dreta i per la pèrdua dels vells valors solidaris? Guédiguian afirma que el títol *Que la fiesta continue* -Et la fête continue!- és una picada d'ullet a la festa revolucionària de 1798. El temps de la revolució és una festa en la qual el llenguatge, els cants, l'alegria i la sexualitat esclaten cap a l'esperança d'un futur més digne. Guédiguian creu que, malgrat tot, res està perdut i que el sol del futur pot brillar amb força.

Àngel Quintana

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona